

ΚΑΙ ΣΤΑ CALL CENTER

Όσες και όσοι δουλεύουμε στα call center το ξέρουμε καλά. Η δουλειά μας στηρίζεται στην επανάληψη. Οι ίδιες κουβέντες, ειπωμένες με τον ίδιο τρόπο ξανά και ξανά για ώρες. Η δουλειά μας όμοια με εκείνη ενός εργάτη εργοστασίου, που επί οκτώ ώρες επαναλαμβάνει με την ίδια μηχανική μονοτονία την ίδια κίνηση. Το ρυθμό εργασίας μας, όμοια με εργοστάσιο, δεν τον ελέγχουμε εμείς. Η μία κλήση πέφτει μετά την άλλη, με την μηχανή να ορίζει την ένταση της εργασίας μας. Το χρονόμετρο ορίζει την ημέρα μας, και απέναντι μας ορθώνονται μαθηματικά, στατιστικές παραγωγικότητας, η επιστήμη η ίδια στην πιο νεκρή μορφή της. Ως μηχανή που ελέγχει τον εργάτη και όχι ως μηχανήμα που ελέγχει ο εργάτης.

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΜΙΣΟΥΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Όσοι και όσες δουλεύουμε σε call center το ξέρουμε καλά. Κάθε εργασιακή ημέρα είναι και μία ακρότητα. Να βγει η πώληση, να πάρουμε τη θετική αξιολόγηση. Η ένταση εργασίας υψηλή. Το μυαλό μας γίνεται ποητός. Χάνουμε τις λέξεις. Ξεχνάμε να μιλάμε. Και ένας μαλάκας πάνω από το κεφάλι μας να ουρλιάζει εντολές. Να μας δείχνει χαρτάκια με νούμερα, ποσοστά, παραγωγικότητα ης και η εταιρεία είναι δικιά μας.

Εκεί όμως, μέσα στην καρδιά της καπιταλιστικής παραγωγής, βρίσκεται η δύναμη μας.

Γιατί;

Γιατί μέσα σε αυτές τις συνθήκες παιδεύομαστε, αρνούμαστε, γινόμαστε. Γιατί όταν παίρνεις χιλιάδες εργάτες κάθε μέρα, τους μαντρώνεις σε μαζικούς εργασιακούς χώρους, τους βάζεις να κάνουν το ίδιο πράγμα, στις ίδιες συνθήκες, για ώρες, συμβαίνει και κάτι ακόμη. Κάτι μαγικό. Τους φτιάχνεις σαν τάξη. Γιατί στη τελική πέρα από τις οποιεσδήποτε πολιτιστικές αναφορές ή ηλικία του καθενός και καθεμίας από εμάς, έχουμε κάτι κοινό να πούμε όλοι μαζί στο διάλλημα.

Ποιο;

Πόσο μας τη σπάει η δουλειά.

Πόσο καιρό δουλεύεις σε call center ρε;

Προσωρινά μωρέ, τα τελευταία τρία χρόνια.

PROLEDIALERS

συνέλευση εργαζομένων
και ανέργων τηλεφωνητριών

proledialers.espivblogs.net
proledialers@espiv.net